

DECIZIE

18 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Vladimir Timofti, Constantin Alerguș

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ion Matusenco în numele inculpatului Gurdiș Roman, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014, în cauza penală în privința lui

Gurdiș Roman Victor, născut la 24 decembrie 1979, originar și domiciliat în mun. Chișinău. șos. Balcani, nr. 6/1, ap. 24,

Datele referitoare la examinarea cauzei:

- 1. de la 20 august 2013 pînă la 12 decembrie 2013 (prima instanță)*
- 2. de la 25 ianuarie 2014 pînă la 19 februarie 2014 (instanța de apel)*
- 3. de la 20 mai 2014 pînă la 18 iunie 2014 (instanța de recurs).*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 decembrie 2013, **Gurdiș Roman Victor** a fost condamnat în baza art. art. 27, 187 alin. (1) Cod penal, fapta fiind recalificată de la art. 27, 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată, stabilită prin sentința judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 octombrie 2012, fiindu-i numită pedeapsa definitivă de 1 (unu) an 1 (una) lună închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, prin încheierea din 19 decembrie 2013, a fost corectată eroarea evidentă admisă în dispozitivul sentinței, fiind indicată mențiunea corectă privind declararea inculpatului culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 187 alin. (1) Cod penal.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Gurdiș R.V. la 05.08.2013, aproximativ ora 10:00, aflîndu-se pe str. I. Creangă, în apropiere de intersecția cu str. V. Belinski, mun. Chișinău, avînd scopul sustragerii deschise a bunului altei persoane, s-a apropiat brusc de cet. Oleinic T., care se deplasa pe aceeași stradă și a încercat să-i smulgă de la gît lăntișorul din aur cu pandantiv sub formă de perlă, cu costul de 4000 lei, însă nu și-a putut realiza intenția în legătură cu rezistența opusă de către Oleinic T. și a fugit de la locul infracțiunii.

2.1. De către organul de urmărire penală, inculpatul a fost învinuit în aceea că el, la 05.08.2013, aproximativ la ora 10:00, aflîndu-se lîngă clădirea Centrului sportiv „Fitness Doza”, amplasat la intersecția străzilor I.Creangă cu V. Belinschi, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane și acționînd cu intenție

directă, prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, s-a apropiat brusc de cet. Oleinic Tatiana, a ținut-o pe ultima la perete și i-a smuls de la gât lăntșorul acesteia din aur, cu pandativ în formă de perlă, în valoare totală de 4150 lei, ceea ce constituie pentru partea vătămată o daună materială în proporții considerabile, încercînd să-l sustragă în mod deschis, însă n-a reușit să-și ducă intenția pînă la capăt din motive independente de voința sa, fiindu-i opusă rezistență de către partea vătămată T. Oleinic, care a reușit să rețină bunul în mîinile sale.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. art. 27, 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal - tentativă de jaf, adică acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit la sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile, care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul.

3. Sentința a fost atacată de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. art. 27, 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal la 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Totodată, conform art. 85 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă prin cumul parțial al pedepselor aplicate, de 4 (patru) ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului său acuzatorul de stat a criticat soluția de recalificare a acțiunilor inculpatului, din moment ce chiar din conținutul declarațiilor părții vătămate rezulta că la momentul comiterii infracțiunii, suma de 4000 lei, constituia pentru aceasta o sumă considerabilă, deoarece aceasta nu era angajată în cîmpul muncii, iar prezența în acțiunile inculpatului a semnului calificativ – „cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei”, rezulta la fel, din declarațiile părții vătămate, potrivit cărora aceasta a fost împinsă cu forța la perete, zgîrîiată, rămînîndu-i și cercuri strangulative în regiunea gîtului. La fel, s-a criticat și omiterea luării în considerație și a celorlalte probe administrate în cadrul cercetării judecătorești, care confirmau vinovăția inculpatului în faptele incriminate.

La fel, a fost criticat faptul condamnării inculpatului în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, cu excluderea semnului de tentativă, precum și dispunerea executării pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, odată ce infracțiunea incriminată inculpatului a fost comisă în stare de recidivă.

În altă ordine de idei sentința a fost criticată și în privința individualizării pedepsei, care, după părerea procurorului, nu putea să-și atingă scopul de reeducare și prevenire.

3.1. Sentința a fost atacată cu apel și de avocatul Ion Matusenco în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă.

În motivarea cerințelor sale avocatul a indicat că instanța de fond incorect a individualizat pedeapsa stabilită inculpatului, omițînd să ia în considerație faptul că ultimul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise și că nu există un prejudiciu material.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014, care a fost pronunțată integral la 26 februarie 2014, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului în numele inculpatului și admis apelul procurorului, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Gurdiș Roman a fost condamnat în baza art. 27, 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, fără amendă.

În baza art. 85 Cod penal la pedeapsa aplicată a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 24 octombrie 2012 și anume, o lună închisoare, fiind stabilită pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani 1 (una) lună închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că Gurdiș Roman la 05.08.2013, aproximativ ora 10:00, aflându-se pe str. I. Creangă, în apropiere de intersecția cu str. V. Belinski, mun. Chișinău, în scopul sustragerii deschise a bunului altei persoane și acționând cu intenție directă, prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, s-a apropiat brusc de cet. Oleinic T. a ținut-o pe ultima la perete și i-a smuls de la gât lăntișorul acesteia din aur, cu pandantiv în formă de perlă, în valoare totală de 4150 lei, ceea ce constituie pentru partea vătămată o daună materială în proporții considerabile, încercând să-l sustragă în mod deschis, însă nu a reușit să-și ducă intenția până la capăt din motive independente de voința sa, fiindu-i opusă rezistență de către partea vătămată T. Oleinic, care a reușit să rețină bunul în mâinile sale.

Instanța de apel a mai reținut și faptul că prezența semnului calificativ “cauzarea de daune în proporții considerabile” în acțiunile inculpatului și-a găsit pe deplin confirmare, fiind apreciate critic declarațiile părții vătămate precum că paguba de 4150 lei nu ar fi considerabilă pentru ea, odată ce ultima avea un salariu mediu lunar de 2500 lei, iar alte venituri la acel moment nu avea.

La fel, s-a constatat și prezența în acțiunile inculpatului a semnului calificativ “aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei”, odată ce din declarațiile părții vătămate rezulta că inculpatul, în timpul tentativei sustragerii lăntișorului său din aur, a ținut-o la peretele unei clădiri, împingând-o puternic cu mâna și zgîrîind-o în regiunea umărului, astfel pricinindu-i dureri fizice, după care a efectuat câteva mișcări violente în diferite părți, pentru a smulge de la gâtul său lăntișorul de aur, drept urmare cauzându-i cercuri strangulative în regiunea gâtului.

A mai fost indicat și faptul că în baza semnului calificativ sus indicat sunt încadrate și acțiunile ce țin de amenințarea aplicării unei asemenea violențe, fapt din care rezulta că declarațiile părții vătămate erau suficiente pentru probarea prezenței acestui semn calificativ, deoarece partea vătămată de la bun început a confirmat că inculpatul prin smuncirea lăntișorului de la gât i-a pricinuit dureri fizice, ba chiar a avut pentru câteva zile semne pe gât din urma acestor acțiuni, deci a avut loc aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea părții vătămate.

De către instanța de apel a fost respins argumentul părții acuzării privind calificarea de către instanța de fond a faptelor inculpatului în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, deoarece prin încheierea de corectare din 19.12.2013 a fost corectată eroarea materială evidentă admisă în dispozitivul sentinței, considerându-se corectă încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 27, 187 alin. (1) Cod penal.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 6, 71, 75, 85 Cod penal, considerînd neîntemeiată solicitarea procurorului de stabilirea executării pedepsei în penitenciar de tip închis, considerînd că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată în stare de recidivă, deoarece anterior a fost condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Instanța de apel a mai indicat asupra netemeinicii solicitării avocatului, odată ce

sanctiunea articolului art. 187 alin. (2) Cod penal prevede pedeapsa închisorii de la 5 la 7 ani cu sau fără amendă, stabilind mărimea pedepsei în limitele minime ale acesteia și fără amendă.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocat în numele inculpatului, care a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție ca fiind depus la 26 martie 2014 și care, întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale, avocatul indică că instanța de apel neîntemeiat a constatat prezența semnelor calificative prevăzute de lit. e) și f) din alin. (2) al art. 187 Cod penal, odată ce aceste circumstanțe nu a fost probate în cadrul cercetărilor judecătorești, partea vătămată niciodată nu a indicat că i-au fost cauzate dureri fizice, la fel cum pe cauză nu a fost efectuată o expertiză medico-legală pentru constatarea prezenței cărorva vătămări corporale.

6.1. Pe cauză a fost depusă referință doar de către procuror, care consideră că asupra recursului declarat urmează să fie dispusă inadmisibilitatea acestuia, din motiv că instanța de apel a soluționat chestiunea privind încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului cât și aplicarea art. 85 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Astfel, Colegiul penal constată că critica soluției instanței de apel cu privire la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului este neîntemeiată, odată ce ultima corect a apreciat prezența semnului calificativ prevăzut de lit. e) alin. (2) art. 187 Cod penal, deoarece din declarațiile părții vătămate rezulta că inculpatul, în timpul tentativei sustragerii lăntișorului său, a ținut-o la perete, împingând-o puternic cu mâna și zgârâind-o în regiunea umărului, astfel pricinuindu-i dureri fizice, după care a efectuat câteva mișcări violente în diferite părți, pentru a smulge de la gâtul său lăntișorul de aur, drept urmare cauzându-i cercuri strangulative în regiunea gâtului.

La fel, se apreciază drept a fi corectă soluția privind constatarea prezenței semnului calificativ prevăzut de lit. f) alin. (2) art. 187 Cod penal, deoarece prejudiciul cauzat în sumă de 4150 lei pentru partea vătămată era unul considerabil, reieșind din faptul că aceasta fiind anagajată cu un salariu de doar 2500 lei, alte venituri la acel moment nu avea.

Colegiul penal reține și faptul că argumentele expuse de recurent au fost pe deplin examinate de către instanța de apel, care, apreciind toate probele din dosar, examinându-le în ansamblu, conform art. 414 alin. (4) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

În consecința celor expuse supra, rezultă că decizia contestată nu este afectată de erori de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, motiv pentru care se constată că recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ion Matusenco în numele inculpatului Gurdiş Roman, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 19 februarie 2014, în cauza penală în privinţa lui **Gurdiş Roman Victor**, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunţată integral la data de 09 iulie 2014.

Preşedinte

Petru Ursache

Judecători

Vladimir Timofti

Constantin Alerguş